

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
(Βασίλης Χαρωνίτης)

Έρχεται φθινόπωρο,
φώναξε τ' αγέρι.
Χελιδόνια, φύγετε
στου νοτιά τα μέρη.

Έρχεται φθινόπωρο,
λέει το συννεφάκι.
Πρωτοβρόχια φτάνουνε,
ξέψυχο δεντράκι.

Έρχεται φθινόπωρο,
είτε το σχολείο.
Τα λουλούδια κλείστηκαν
μέσα στο βιβλίο.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
(Ρένα Καρθαίου)

Ο Σεπτέμβρης πρώτα κρύα
τρέχει ανοίγει τα σχολεία.
Ο Οκτώβρης συγυρίζει
ναφθαλίνη σου μυρίζει.

Κι ο Νοέμβρης με βροχή

σκάβει, σπέρνει όλη τη γη.
Του φθινοπώρου τα παιδιά
και τα τρία πολλή δουλειά.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ
(Γιώργης Κρόκος)

- Ε, φθινόπωρο, τι φέρνεις ;
- Σάκα κι όμορφο βιβλίο,
τη βροχή, τους καστανάδες
και το πρώτο πρώτο κρύο!

ΤΟ ΑΛΕΤΡΙ
(Ιωάννης Πολέμης)

Ζευγαρωμένα, ταιριαστά
τα βόδια στο ζυγό,
μες στα βαθιά τα μάτια τους
τη συλλογή τους κρύβουν.

Και στο χωράφι τ' άσκαφτο
σέρνουν με βήμα αργό,
σέρνουν το αλέτρι πίσω τους
και κάπου κάπου σκύβουν.

Το ννί χαράζει ακούραστα
τ' αυλάκι το βαθύ,
ξεσκάβοντας, τινάζοντας
την πέτρα, το κοτρώνι.

Κι ο ζευγολάτης άφωνος
τ' αλέτρι ακολουθεί
και με βουκέντρα σουβλερή
τα βόδια του κεντρώνει.

Ευλογημένο τρεις φορές
τ' αλέτρι το βαρύ!
Ευλογημένα τρεις φορές
τα βόδια, ο ζευγολάτης!

Κι ευλογημένη τρεις φορές
η γη που, καρπερή,
με δίχως βαρυγκόμηση
μας δίνει τα καλά της!

Το παγωμένο πουλάκι

Έξω πέφτει χιόνι
κι είναι παγωνιά
κι όλοι μαζευτήκαν
στη ζεστή γωνιά.

Άσπρισαν οι δρόμοι,
στρώθηκε η αυλή
κι ο βοριάς σφυρίζει
τώρα πιο πολύ.

Στο παράθυρό μας
στέκει ένα πουλί
και χτυπά το τζάμι
και παρακαλεί.

- Πάρτε με κοντά σας
για να ζεσταθώ.
Τρέμω το καημένο
και έξω θα χαθώ.

- Έλα πουλάκι
για να ζεσταθείς
Όλοι σ' αγαπάμε
μη μας φοβηθείς.

Από το ψωμί μας
ψίχουλα να φας,
κι όταν βγει ο ήλιος,
λεύτερο πετάς.
(ΧΑΡΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ)

Ο Χιονάνθρωπος

Πιπεριά για μύτη
κάρβουνα για μάτια
για τα δυο του χέρια
ξύλα δυο κομμάτια.

Να, και για καπέλο
μια παλιοκανάτα
κοντοστρουμπουλάτος
σαν χοντροπατάτα.

Όσοι θα περνούνε
και θα τον κοιτάζουν
θα χαμογελούνε...
και θα τον... θαυμάζουν.
(ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ)

Νιφάδες

Σαν να είναι αερικό
κάνουν τις βόλτες τους
καθώς πέφτουν από τον ουρανό.

Νεράιδες τις στέλνουνε
να στολίσουνε τη φύση
που από το κρύο
έχει μείνει πια γυμνή.

Χαίρονται όλοι σαν τις δούνε
γίνονται ξανά παιδιά
παίζουν τρέχουν μες το χιόνι
φτιάχνουνε σχέδια πολλά.

Νιφάδες του χιονιού
πέφτουνε από παντού
δίνουν μια αίσθηση
μια ομορφιά μοναδική και μαγική.

Ας τις υποδεχτούμε όλες
καθώς έρχονται στη γη!

Χειμώνας

Το κρύο είναι τώρα πιο πολύ
κι ο αέρας έχει δυναμώσει
Φύλλα στα δέντρα δεν υπάρχουν πια
μόνα στέκονται και γυμνά τώρα τα κλαδιά.
Τα χρώματα στη φύση έχουνε και πάλι τώρα αλλάξει
κι ο ουρανός από γκρίζος έγινε λευκός.
Κι εκεί που το κρύο στο σπίτι μέσα σε μαζεύει
να σου το χιόνι του Χειμώνα, αρχίζει να πέφτει από ψηλά
κι ο κόσμος βγαίνει για παιχνίδι
μικρά και μεγάλα, όλοι τους χαρούμενα παιδιά!!!

(Δ. Σ)

Άνοιξη Θεόδωρος Τρουπής

Να τη, η άνοιξη προβάλλει
με χαρές κι αγάπες πάλι.
Γεια σου, λέλεκα λεβέντη,
π' έστησες στη στέγη γλέντι.

Γάμοι, κρόταλα κι αντάρα
με την Άνοιξη κουμπάρα.
Σήμερα το χελιδόνι
τη φωλίτσα τους τελειώνει
κι αύριο με τη χελιδόνα
θα φορέσουν αρραβώνα.

Παίζουνε βιολιά τ' αηδόνια
και κοτσύφια τα τρομπόνια.
Οι γαλιάντρες στα κλαρίνα,
στα κρουστά η βατραχίνα.
Κούκου! Ο κούκος το λαλεί!
μύριους γάμους ευλογεί.

Άνοιξη Λάμπρος Πορφύρας

Άνοιξη! Μόλις ξέσπασε του φθινοπώρου η μπόρα,
κι εγώ το караβάκι σου νειρεύομαι από τώρα
ν' αράζει στο λιμάνι μας, με τ' άρμενα ανθισμένα,
πλάι στα καϊκάκια τα φτωχά, τα θαλασσοδαρμένα.

Να φέρεις τον αιθέριο αχό του αφρού στα υγρά χαλίκια,
γύρω στα βράχια των φυκιών τις πράσινες νταντέλες,

και για τους ίσκιους που περνούν ή μένουν στ' ακρογιάλι,
να φέρεις απ' τη Βενετιά το πιο λαμπρό κρουστάλλι.

Στα δέντρα, που θρηνούν βραχνά στου κάμπου τη μαυρίλα,
να φέρεις γέλια ολόδροσα, στα νιόφυτά τους φύλλα.
Μέσα στα ρόδα τ' ουρανού το φώς του Αποσπερίτη,
κι εμένα μια μικρή φωλιά χελιδονιών στο σπίτι.

Μαντινάδες - Άνοιξη

Σήμερα την Πρωτομαγιά
Που η φύση όλη γιορτάζει
Εύχομαι όλη η ζωή
Με Άνοιξη να μοιάζει!

Άνοιξη, Πάσχα, Ομορφιά
Η πιο μεγάλη σχόλη
Σαν την ημέρα της Λαμπρής
Να'ναι η ζωή σου όλη!

Όπου περνάς μοσχοβολάς
Σαν Άνοιξης λουλούδι
Γι' αυτό κι εγώ σ' αγάπησα
Και σ' έκανα τραγούδι!

Θωρώ λουλούδια και δεντρά
Πάλι να μπουμπουκιάνε
Τον ερχομό τους στη ζωή
Κι Άνοιξη διαλαλούνε!

Πρωταπριλιά Θεόδωρος Τρουπής

Σκάρωσα ψεματάκι
την πρωταπριλιά.
Το πίστεψε ο παππούς μου
και πήρα δυο φιλιά.

Σέρβιρα κι άλλο ένα

στη μητέρα μου
κι απ' τις χαρές της το' πε
στον πατέρα μου.

Καμάρωνα πως πήρα
σ' όλα άριστα!
και πέρασα μια μέρα
γλυκά κι ευχάριστα.

Ας ήταν κάθε ημέρα
και μια Πρωταπριλιά!
Με ψέματα να παίρνω
αληθινά φιλιά!

Δέξου, Μάη Στέλιος Σπεράντσας

Η Άνοιξη, δροσιές γεμάτη,
καρτερεί μεσοκαμπής,
στ' ανθισμένο της παλάτι
Μάη μου, για να μπεις.

Δέξου φούχτες τα λουλούδια
απ' την πλούσια ποδιά.
Δέξου, Μάη, γλυκά τραγούδια
κι από τα παιδιά.

Πρωτομαγιά Διονύσιος Σολωμός

Του Μαΐου ροδοφαίνεται η μέρα
που ωραιότερη φύση ξυπνάει
και την κάνουν λαμπρά και γελάει
πρασινάδες, αχτίδες, νερά.

Άνθη κι άνθη βαστούνε στο χέρι
παιδιά κι άντρες, γυναίκες και γέροι
ασπροεντύματα, γέλια και κρότοι,
όλοι οι δρόμοι γιομάτοι χαρά.

Ναι, χαρείτε του χρόνου τη νιότη,
άνδρες, γέροι, γυναίκες παιδιά.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ Χάρης Σακελλαρίου

-Καλοκαίρι , καλοκαίρι
τι καλά μας έχεις φέρει;
-Φέρνω του καλοκαιριού τη γλύκα,
τα κεράσια και τα σύκα.
Τα σταφύλια έχω στ' αμπέλι
και το μέλι στην κυψέλη,
τ' άνθη στην τριανταφυλλιά
και στα δέντρα τα πουλιά.

ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ Χάρης Σακελλαρίου

Κύλησε κι αυτή η χρονιά
όμορφα και πάει
κι η καρδιά μας πρόσχαρα
σήμερα χτυπάει.

Κλείνει το σχολείο μας
κλείνουν τα βιβλία
κι όλοι λέμε: γεια χαρά
τώρα στα θρανία.

Έξω πάλι η εξοχή
να τη, μας προσμένει
Πράσινη κι ολόδροση
και μυριανθισμένη.

Να χαρούμε τη δροσιά
την αυγή, τ' αγέρι,
το βουνό, τη θάλασσα
και το καλοκαίρι.

ΗΡΘΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ Γιώργος Κρόκος

Ήρθε το καλοκαιράκι.

Τι τρελή χαρά!

Πάμε στο πυκνό δασάκι
με καλή καρδιά.

Πάμε πλάι στ' ακρογιάλι
μες στην αμμουδιά,
να χορέψουμε και πάλι
με καλή καρδιά.

Πάμε στο λευκό νησάκι,
που ναι ζωγραφιά
να του πούμε τραγουδάκι
με καλή καρδιά.

Γεια σου θεριστή λεβέντη.
Άμμος η σοδειά.
Και του χρόνου τέτοιο γλέντι
με καλή καρδιά.

ΕΝΑ ΠΑΝΙ Γιώργος Κρόκος

Στη θάλασσα τη γαλανή
Ορθό αρμενίζει ένα πανί.
Που πάει;
Είναι ψυχούλα το πανί,
Λευκή, γυμνή και φωτεινή.
Γελάει.

ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΡΑΒΙ Ζαχαρίας Παπαντωνίου

-Που πας караβάκι με τέτοιο καιρό;
Σε μάχεται η θάλασσα, δεν τη φοβάσαι;
Άνεμοι σφυρίζουν και πέφτει νερό,
που πας караβάκι με τέτοιον καιρό;

-Για χώρα πηγαίνω πολύ μακρινή.
Θα φέξουνε φάροι πολλοί να περάσω.
Βοριάδες, νοτιάδες θα βρω, μα θα φτάσω
με πρίμο αγεράκι, μ' ακέριο πανί.

-Κι οι κάβοι αν σου στήσουν τη νύχτα καρτέρι;

Απάνω σου αν πέσει το κύμα θεριό

Και πάρει τους ναύτες και τον τιμονιέρη;

Που πας караβάκι με τέτοιο καιρό;

-Ψηλά στο εκκλησάκι του βράχου που ασπρίζει,

για μένα έχουν κάμει κρυφή λειτουργία

ορθός ο Χριστός το τιμόνι μου αγγίζει,

στην πλώρη μου στέκει η Παρθένα Μαρία.

ΤΟ ΤΡΕΛΟΒΑΠΟΡΟ Οδυσσέας Ελύτης

Βαπόρι στολισμένο βγαίνει στα βουνά
κι αρχίζει τις μανούβρες "βίρα - μάινα".

Την άγκυρα φουντάρει στις κουκουναριές
φορτώνει φρέσκο αέρα κι απ' τις δυο μεριές.

Είναι από μαύρη πέτρα κι είναι απ' όνειρο
κι έχει λοστρόμο αθώο, ναύτη πονηρό.

Από τα βάθη φτάνει τους παλιούς καιρούς,
βάσανα ξεφορτώνει κι αναστεναγμούς.

Έλα Χριστέ και Κύριε, λέω κι απορώ,
τέτοιο τρελό βαπόρι τρελοβάπορο,

Χρόνους μας ταξιδεύει, δε βουλιάξαμε,
χίλιους καπετάνιους τους αλλάξαμε.

Κατακλυσμούς ποτέ δε λογαριάσαμε,
μπήκαμε μες στα όλα και περάσαμε.

Κι έχουμε στο κατάρτι μας βιγλάτορα
παντοτινό τον Ήλιο τον Ηλιάτορα.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΩΝ ΨΑΡΙΩΝ Θέτις Χορτιάτη

Τα ψαράκια τα καημένα

Με πτερύγια σταυρωμένα

Στην ψαρίσια προσευχή τους

λεν βουβά την προσευχή τους:

«Παναγιά μας Αϊ-Νικόλα,
σας παρακαλούμε όλα
πείτε στους τρελούς ανθρώπους
που βρομίζουνε τους τόπους
να προσέξουνε λιγάκι
το γαλάζιο μας νεράκι.
Αν σε μας βρομιές πετάνε,
Βρόμικα πως θα μας φάνε;
Κι ούτε ο ήλιος θα βουτάει
Σε νερό που θα βρομάει
Και τη μύτη του θα πιάνει,
Βόλτα στο γιαλό θα κάνει.»

ΤΑ ΚΑΒΟΥΡΙΑ ΚΑΝΟΥΝ ΓΑΜΟ Λαϊκό

Κάτω στο γιαλό, στην άμμο,
τα καβούρια κάνουν γάμο
και καλέσανε κι εμένα
και δεν ήθελα να πάω.
Κι άκουσα το ντίγκι –ντίγκα
κι έκαμα καρδιά και πήγα,
κι ήβρα το λαγό κι επήδα.
Ο φύλλος έπαιζε βιολί
και η χελώνα ντέφι,
και πέρασε ένας ποντικός
κι είπε: «Χαρά στο κέφι!»

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

Άσπρα σπίτια κάτασπρα
τα βερικοκιά τα κεραμίδια
τα γαλανά παραθυρόφυλλα
τ' άλογα τα κανελιά , μες τον αυλόγυρο
τ' άσπρα μες το πράσινο
τα μπαλκόνια μάλαμα και θάλασσα.

Τα μουλάρια στον ανήφορο της πέτρας
και τα γαιΐδουράκια μες τ' αγκάθια
ψάθες και μαχαίρια και καλάθια
μες τ' αμπέλι γέλια

Δάχτυλα και γόνατα στήθια και σαγόνια
μες το μούστο ματωμένα
κόκκινες φωτιές κι ιδρώτα
στις κατηφοριές
το χρυσό κακάρισμα της κότας

Κι όπως γαλανίζει το βραδάκι
το μαβί, το βιολετί
να κι η παναγιά στη δημοσιά
πλάι στα κάρρα στα κουδούνια
στα σταμιά και στα κλαδωτά μαντήλια

Να τη η παναγιά
να κρατάει στην ασημένια της ποδιά

πέντε οκάδες κόκκινα σταφύλια.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ Αθηνά Δρόσου-Μάλλιου

Καλοκαίρι, πώς μ' αρέσει
του Θεού η εποχή!
Φρούτα άφθονα και υγεία,
στην ωραία εξοχή.

Τρέχουμε, χοροπηδούμε,
στο λιβάδι, στο βουνό,
στην πηγούλα για να πιούμε,
κρύο, δροσερό νερό.

Στη γαλάζια θάλασσά μας,
κολυμπούμε με χαρά,
τα μικρά σωσίβιά μας
μας τραβούνε στ' ανοιχτά.

Πώς μ' αρέσει να θαυμάζω
του Θεού τις ομορφιές,
τη μοσχοβολιά του πεύκου,
το θυμάρι, τις ελιές!

Την απέραντη γαλήνη
στης νυχτιάς τη σιγαλιά,
των ψαράδων το τραγούδι

και του γρύλου τη λαλιά!

Καλοκαίρι μας χαρίζεις
εικόνα θεία, θαυμαστή,
σαγηνεύεις τις καρδιές μας
με μια ουράνια μουσική.

Και στο θρόισμα των φύλλων
σου ανέμου την πνοή,
σιγοψέλνουνε τα χείλη
μυστικά μια προσευχή.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ Κωστής Παλαμάς

Ο κόσμος λάμπει
σαν ένα αστέρι,
βουνά και κάμποι,
δένδρα, νερά,
γιορτάζουν πάλι,
καθώς προβάλει
το καλοκαίρι.
Θεού χαρά!

Φωνούλες γέλια
φέρνει τ' αγέρι
μέσ' απ' τ' αμπέλια
τα καρπερά.

Παιδιά αγγελούδια
ψέλνουν τραγούδια
στο καλοκαίρι.
Θεού χαρά!

Την ώρα τούτη
σκορπά ένα χέρι
χάδια και πλούτη,
κι η γη φορά,
σαν μια πορφύρα.
Ζωής πλημμύρα
το καλοκαίρι.
Θεού χαρά!

Η φύσις πέρα
ω! νέοι και γέροι,
σα μια μητέρα
μας καρτερά.
Η φύσις όλη
σαν περιβόλι
το καλοκαίρι.
Θεού χαρά!

Ο ΗΛΙΟΣ Οδυσσέας Ελύτης

Εσείς στεριές και θάλασσες

τ' αμπέλια κι οι χρυσές ελιές
ακούτε τα χαμπέρια μου
μέσα στα μεσημέρια μου

«Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνώ
μόνον ετούτον αγαπώ!»

Από τη μέση του εγκρεμού
στη μέση του αλλού πελάγου
κόκκινα κίτρινα σπαρτά
νερά πράσινα κι άπατα

«Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνώ
μόνον ετούτον αγαπώ!»